

Tegen de richting van de aarde in

INAUGURATIETENTOONSTELLING

GUIDO VAN DER WERVE

Waar Grimm, Frans Halsstraat 26

en Keizersgracht 241

Te zien t/m 4/5

Soms moeten dingen gewoon op je pad komen. Toen Guido van der Werve in Finland op een ijsbreker zat, bedacht hij ter plekke een performance met hetzelfde schip te gaan doen. De registratie daarvan werd *Nummer acht, everything is going to be alright* (2007), een video waarin een man – de kunstenaar zelf – op een ijsvlakte voor de varende ijsbreker uitloopt. Ze zijn van grote afstand van voren gefilmd met een teelens, waardoor het lijkt alsof de ijsbreker de man op de hielen zit en hem elk moment kan verzwelgen.

Helden in actiefilms kijken nooit achterom om bij explosies en zo kijkt Van der Werve ook niet naar het gevaarte achter hem. De film refereert aan allerlei motieven in de beeldende kunst, vooral aan het sublieme in de romantiek. Daarin wemelt het van de kleine mensjes die geconfronteerd worden met de macht van de natuur, waarbij de figuren denkbeeldig zwelgen in hun eigen nietigheid.

Van der Werve werd voorheen vertegenwoordigd door Juliëtte Jongma, die gestopt is met haar galerie. Nu zit hij bij Grimm, die twee tentoonstellingen heeft gemaakt. Op de Keizersgracht hangen foto's van bestaande werken. Soms zijn het stills uit video's, soms zijn het foto's die tijdens het maken van de films zijn

→ **Nummer veertien, home (2012)** van Guido van der Werve.

gemaakt. In een daarvan staat de kunstenaar 24 uur op de Noordpool, waarbij hij tegen de richting van de aarde draait. Een etmaal doet hij niet mee aan alle dagelijkse beslomeringen en is hij een met het heelal.

‘Zijn performances zijn vaak een fysieke en emotionele slijtageslag’

Het is gemaakt als video van ruim acht minuten, nu is het verloop in vijftientig foto's te zien.

De kunst van Guido van der Werve getuigt van grote ambities en zijn performances zijn vaak een fysieke en emotionele slijtageslag. In *Nummer veertien, home* (2012), te zien in de Frans Halsstraat, volgen we de kunstenaar van Polen naar Parijs. In de Heilige Kruiskerk in Warschau ligt het hart van Frédéric Chopin en op Begraafplaats Père Lachaise is de rest van zijn lichaam begraven.

Van der Werve verbindt de plekken door de afstand zwemmend, fietsend en rennend af te leggen. Ondertussen doet hij tijdens zijn triatlon 2.0 ook zijn geboortedorp Papendrecht aan en zit er een verhaallijn ingevlochten over Alexander de Grote. Hoogdravende pretenties en absurdistische lulligheid strijden een uur lang om voorrang.

Kees Keijer